

Ressò

Novembre 13

El sembrador va sortir a sembrar la seva llavor

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

El Regne de Déu és conflictiu

Les temptacions que va patir Jesús en el desert, varen ser una profunda experiència interior. Jesús encara no havia elegit cap dels seus deixebles; va ser Jesús mateix qui les va explicar als deixebles, tanmateix varen ser unes temptacions importants perquè venien a contraposar-se a la missió que estava a punt de començar: la predicació, l'inici del Regne de Déu.

Les temptacions, tota temptació, sempre és un conflicte: voler presentar com a veritat el què de fet és una mentida, una aparença de certesa, d'evidència. En el cas de Jesús, les tres temptacions se li presenten dient: **Si ets el Fill de Déu**. Aquí hi ha l'essència de les temptacions que va patir. Si no consentia, si no feia el que se li proposava, senyal que no tenia la dignitat i el poder que se li pressuposava. Senyal que no era Fill de Déu.

La primera temptació és: “**si ets el fill de Déu** fes que les pedres es converteixin en pans”. En altres paraules, si ets Déu no pots patir cap necessitat. El Fill de Déu no pot manifestar debilitats i menys tenir carències del que sembla indispensable per la vida: l'aliment de pa. La segona proposa: “**si ets el fill de Déu** tira't d'altabaix del temple, els àngels no permetran que et fàcis mal”. La presència de Déu en el món havia de ser reconeguda clarament, sense dubtes, manifestar-se espectacularment: Si Déu està en el cel, s'ha de veure com baixa del cel. Així serà acceptat com a Déu. És el que li correspon Finalment. “**Si ets el fill de Déu**” postra't davant meu i adora'm”. Potser teòricament és la més difícil d'entendre, però és la més humana. A Déu li correspon tot poder, l'ha de voler, regnar sobre tot el món; “adorar” “posseir” tot el que és possible de ser posseït: que tot sigui seu.

L'actitud de Jesús davant de les tres temptacions és una resposta que trenca el dinamisme del que semblava el més lògic de la vida. “Demostrar” qui era, i “caure” en la temptació de construir un Regne d'espectacularitat i poder on tot estigués al seu servei. Jesús no cau en l'oferta de cercar el camí més fàcil, -que no sempre és el més autèntic- sinó que es decideix pel de la fidelitat a Déu i al camí que s'ha proposat: qui vulgui anar amb ell ho ha de fer des de l'acceptació del seu missatge, del seu estil de vida, del convertir-se de tot cor, trencant la fal·làcia de creure que el més important és tenir el poder i la força per a imposar-se als altres.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
Els ulls de Jesús veien en aquells diferents terrenys
el rerefons del Regne de Déu. *Icona representant al
sembrador, localitzada a Cluj-Napoca, Romania.*
Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

Jesús vencent les tres temptacions ens fa entendre les contradiccions que cal superar per a construir el Regne de Déu. Aquest no és quelcom fàcil, sinó conflictiu. Aquest no es fonamenta en falses autonomies, sinó que es necessari obrir-se al diàleg, a escoltar les paraules i la PARAULA, que ens interpel·la i ens enriqueix. No cercar triomfs ràpids i espectaculars sinó que demana temps, fidelitat, i conversió de cor, I finalment que el poder pel poder és el contrari a l'essència de la proposta de Jesús: cal voler servir i no ser servit.

Els cristians podem experimentar un conflicte constant amb el món actual. Cada època proposa les seves temptacions oposades a la construcció del Regne. Avui son, entre altres, la de reduir la Paraula a un missatge merament moralitzant, l'exercici d'una llibertat plenament autònoma i sense límits, dispensada de tota exigència moral; la reivindicació de l'exercici dels drets sense l'exigència d'un servei sincer vers els altres, la recerca de poder, d'enriquiment personal a través de l'engany i estafa als altres o a la societat, fets tots ells, que no tan sols s'oposen al que ha de ser la recerca de la virtut ciutadana, sinó el que ha de ser la construcció del Regne de Déu, un món segons Déu. Per això és bo que tots siguem humils i demanem de venitat cada dia : “No caure en la temptació i que Déu ens deslliuri del Maligne”

Mn. Manel Claret

Espai de reflexió i silenci

Ho ha dit...

No és que existeixi un món desenvolupat i un món subdesenvolupat; tenim només un sol món mal desenvolupat.

Pere Casaldàliga, (Balsareny, 1928-), bisbe emèrit de São Félix, Mato Grosso (Brasil)

Així com Crist florirà en una Pasqua de resurrecció immarcescible, és necessari també acompanyar-lo en una Quaresma santa que és creu, sacrifici , martiri.

Mons. Óscar Romero, bisbe de Sant Salvador

“Mira, Joan. Cada vegada que compleixo anys no penso en el temps que em queda sinó més aviat en la llum que il·luminava el dia que vaig néixer, les ombres que es projectaven sobre el terra, les fulles dels arbres caigudes per culpa del fred o el color daurat de les espigues. Això és un any al cap i a la fi: la repetició del món físic que es conjura perquè recordem el nostre món espiritual”

Joan Barril, escriptor català (Barcelona, 1952-) Dins: Sobre la felicitat

Som humils sembradors

*Som humils sembradors,
fràgils, pobres i febles,
moltes vegades incoherents
amb la nostra vida
a la llum del que ensenyem ...*

*La llavor és la teva Paraula, Senyor,
i en ella nia la força,
i la fecunditat.*

*Ajuda'ns a fer el nostre treball
amb alegria i sinceritat,
admetent les nostres falles
i intentant superar-les,
oferint el nostre esforç
perquè Tu ho facis créixer
i donar fruit.*

*Estova nostres cors durs
amb la carícia del teu Esperit,
perquè visquem
segons els manaments ...
Estimant i servint els altres,
anunciant amb la vida
la llavor de la teva Bona Notícia.*

*Som humils sembradors, Senyor,
que et donem els nostres braços
per portar la teva Paraula
i sembrar on Tu indiquis.*

*La llavor és la teva Paraula, Senyor,
com la collita,
nosaltres simplement
humils sembradors.*

Que així sigui -

Tots Sants

Aquest dies, la gent dels nostres pobles s'acosta als cementiris fent memòria dels qui ens han precedit i han deixat petjada en les nostres vides i la nostra història. El motiu és la festa de Tots Sants i el dia dels fidels difunts. I ens vénen a la memòria molts de pensaments i fets compartits amb els qui ja no hi són, i sentim que viuen. I quantitat d'emocions i sentiments vibren fort dins el nostre cor i despertem l'enyorança d'aquells que, sense ser-hi, sentim que ens acompanyen.

També, a les esglésies, es llegeixen textos bíblics que fan referència a la bondat, santedat i felicitat de les persones, des de la creença que el bé perdura sempre i es va acaramullant fins que tots arribem a ser un cos tot plegat en Déu. Estadi que descrivim com felicitat eterna, sense fi, que transcendeix fins i tot l'espai i el temps d'aquest món.

El text bíblic central del dia de Tots Sants són les benaurances. Que descriu el que Déu proposa. En què podem invertir la vida per aconseguir la felicitat que no caduca, ni es podreix, malgrat les dificultats de la vida, com són les malalties, els desastres naturals, les crisis econòmiques, les guerres, la mort, etc.

I ens sorprèn veure que les propostes de felicitat de les benaurances, que tenen com a meta la felicitat eterna, no fan referència a pràctiques religioses o devocions i celebracions pietoses; sinó a actituds que hem de mantenir de forma permanent, si realment volem ajudar a tothom a què la vida sigui més bona de travessar, i més suportable i que la gent sigui una mica més feliç. D'això parlen les benaurances quan descriuen i apunten a la felicitat que Déu vol. *Feliços els qui tenen fam i set de justícia, Feliços el qui tenen misericòrdia ...*

Que és com dir, l'aplec festiu dels qui han trobat la seva felicitat mirant de fer una mica més feliç la vida i el dia a dia dels altres. Es l'aplec dels qui han trobat la seva felicitat vivint les Benaurances de Jesús: que han eixugat les llàgrimes dels qui ploraven, han compartit el dolor i la causa de les víctimes, en definitiva han ajudat el germà necessitat. És de tots ells que les Benaurances parlen. És de tots ells que aquests dies fem memòria.

Fins que tots siguem u amb Ell.

Jeroni Llambies

Extret d'Internet a l'enllaç del blog: <http://card.cat/2012/11/01/tots-sants/>

74a Reunió Interdiocesana

Aquesta va ser la primera reunió del curs 2013-2014 i es va fer el dia 16 de setembre, amb la presència dels representants de totes les diòcesis de Catalunya i Les Illes. El coordinador interdiocesà va informar de l'actualitat del Moviment i també de les diferents actuacions que s'han fet a Catalunya. Els coordinadors del diferents bisbats van presentar la feina feta a cada diòcesi i la situació del moviment.

Es va parlar de la trobada a Lleida. Es va presentar la nova coordinadora de la diòcesi de Menorca, van estar representats per el consiliari Cristòfol Vidal, president Antoni Fedelich i secretari Antoni Vidal. Benvinguts. La diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, esta en el procés de crear una coordinadora.

Han passat quatre anys com a coordinador interdiocesà i com diuen els nostres estatuts hi ha que haver-hi reelecció o nova elecció. El coordinador interdiocesà es presenta a la reelecció. Com és preceptiu, si algú es vol presentar, hi haurà que presentar la candidatura fins el dia 30 de novembre, i llavors, en la reunió del dia 13 de gener s'hauria de fer votacions per elegir el nou coordinador interdiocesà.

Es va presentar l'esquema del temari del curs 2014-2015, amb el títol de, **De la vellesa a la Bellesa**, del P. Bernabé Dalmau OSB (monjo de Montserrat).

També es va parlar sobre el possible temari del curs 2015-2016, que seria sobre el tema de la Família Avui.

La conferència de la reunió, la va fer el l'autor del temari d'aquest any, el P. Francesc Roma SJ, sobre el que i el com i sobretot el perquè del tema que havia preparat. El que ell en diu la dèria de Jesús. No estava en les millors condicions físiques per un fort refredat però ens va fer participar del seu compromís, el seu entusiasme i ens va encomanar la seva gran il·lusió i motivació.

L'Eucaristia va ser presidida per Mn. Miquel Bada i concelebrada per tots els mossens presents acompanyats per el P. Francesc. Com sempre va ser molt participativa i sentida per tota la comunitat.

Després un dinar de joia i germanor i la foto de la reunió. Tot seguit vam continuar la reunió fins acabar els temes del dia.

Després d'aquest dia agradable i profitós, ens vam separar per tornar cadascú a la seva diòcesi amb les energies renovades, per treballar per el Moviment i per el Regne de Déu. Fins la propera!

IX Trobada diocesana del Bisbat de Solsona a Súria, 2 d'octubre de 2013

Aquesta vegada tots els del nostre Bisbat (La Segarra, L' Urgell , El Solsonès, El Bergadà, El Cardener...) ens hem reunit a la bonica ciutat de SÚRIA. La gent de Súria, començant pel sr. Alcalde, el sr. Rector, la Mercè Casahuga i totes les persones lligades o bé simpatitzants al nostre Moviment, han fet tot el possible perquè aquesta trobada es convertís en dia ple de joia, amistat i alegria, en la qual tothom s'hi va sentir ben acollit. GRÀCIES A TOTS per fer-nos viure a la GENT GRAN aquesta joia. Gràcies, gràcies. Mn. Josep Torres, consiliari del moviment va obrir l'acte amb una pregària. Tot seguit, el sr. Alcalde ens va donar la benvinguda.

En Josep Ma. Creus, coordinador de Vida Creixent del Bisbat, va obrir l'assemblea. Donà les gràcies a tots els que han fet possible aquest acte: al sr. Alcalde, en Josep Torres, a en Josep Ma. Pic, al nostre Sr Bisbe, a en Pere Canaleta i a tots els assistents i a qui no ha pogut assistir, als vint-i-quatre grups de Vida Creixent del bisbat. Va fer una agradable xerrada. Ens va comparar amb les pedres vives de l'Església. Ens va animar a sortir de la perifèria; com diu el papa Francesc "Hem d'èsser persones convençudes". Que el nostre amor sigui llum per als altres. Que la llum que entri al nostre cor la sapiguem fer créixer... Va acabar amb la frase del nostre himne: La nostra alegria, ningú ens la prendrà!

El nostre Bisbe Mons. Xavier Novell va estar amb nosaltres, com sempre molt cordial. Ens va engrescar a fer el curs d'animadors, ja que caminem cap a una església on hi ha manca de capellans i l'animador l'haurà de substituir. Li agrada que la gent gran tingui un lloc on pugui compartir la fe i això ho troben a Vida Creixent. Creu en

el nostre moviment, li agrada que li tinguem confiança i que li expliquem els nostres problemes. Va fer referència al sant pare Francesc: la seva manera de viure, la necessitat de comunicar-se, li agrada veure a la gent necessitada... El seu testimoniatge és molt gran. Per acabar, la nova Evangelització no té cap valor si no sabem estimar i ajudar cadascú dins del seu àmbit. S'ha de lluitar per viure l'Evangelí.

En Pere Canaleta, coordinador de Girona, ens va fer una xerrada extraordinària. Amb el seu missatge vol compartir les paraules del papa Francesc: *Caminar. Sabeu que li tinc por als cristians quiets. Acaben com l'aigua estancada*. Vol que no parem de fer el bé a tots els qui tenim al nostre costat, fer créixer el moviment. Nosaltres som com les pedres vives d'una església de pau i d'amor

Acabat aquest acte, varem anar a l'església de Santa Bàrbara. Allà es va celebrar l'Eucaristia participada per sis sacerdots, un diaca i el senyor Bisbe. Va ser una celebració molt viscuda per tots els assistents.

Després tornarem a la nau de ca l'Agut on compartirem un bon dinar i una llarga sobretaula. Finalment tots junts cantarem "L'hora dels adéus". I fins un altre any, si Déu vol.
Montserrat Trepà

Riccardi: "Els màrtirs no poden adscriure's a cap opció política"

"Cada història de martiri està associada a un context polític, no es produeix en el buit. Per això pot ser instrumentalitzat". És la reflexió d'**Andrea Riccardi**, exministre italià i fundador de la comunitat de San'Egidio que aquest divendres va obrir amb una conferència els actes de beatificació a Tarragona. Riccardi va emmarcar les beatificacions de diumenge en el context del segle XX, segle de màrtirs a tot el món, amb milions de morts perseguits per la seva fe. Des del genocidi armeni o les dictadures comunistes, a l'assassinat de monsenyor Romero i els monjos trapencs d'Argèlia. És la història d'uns morts que com sovint passa a Europa "podem deixar en l'oblit o aixafar-los en context polític" enlloc de "mostrar la originalitat de seva història davant de l'odi".

Per Riccardi, l'historiador que més ha estudiat les persecucions religioses al segle XX, aquest problema ha estat més evident a Espanya, "per la seva instrumentalització política, tot i que ara s'ha avançat molt". I va posar com exemple d'una lectura creient la que ja va fer el 1937 el cardenal exiliat de Tarragona: "**Vidal i Barraquer** va saber parlar dels màrtirs enmig de la tragèdia amb intel·ligència espiritual. Perquè ell va viure el martiri de l'exili, i el de companys seus com el seu auxiliar, el bisbe Manuel Borràs". Vidal i Barraquer va veure que "els màrtirs de l'Església no poden adscriure's a cap opció política, i per això no va voler signar la pastoral col·lectiva" de suport a l'alçament militar. Alhora, Riccardi va remarcar que "els màrtirs

no demanen venjança”, sinó el que demanava el cardenal tarragoní: “caritat, caritat i caritat”.

Per Riccardi la manera d’evitar la politització dels màrtirs és entrar en la “història personal” i “reconèixer la especificitat de cada martiri”. Perquè “els màrtirs no són herois d’una croada, sinó gent creient amb una força més forta que les armes”.

Tot i que no és habitual en aquest tipus de conferències inaugurals, Riccardi es va prestar a respondre algunes preguntes del públic present al Palau de Congressos de Tarragona. Entre aquestes, si la Conferència Episcopal Espanyola ha de demanar perdó per la seva actitud durant la Guerra Civil i el franquisme. “Jo no sóc membre de la Conferència Episcopal Espanyola, no sóc assessor de la Conferència Episcopal Espanyola, per tant no tinc una opinió formada al respecte, però crec que la història cada vegada s’ha de fer més seriosament”. I a la resposta va afegir que Joan Pau II

sempre repetia “perdoneu i demaneu perdó”, fins i tot a Polònia, el seu país màrtir. “Crec que l’important és demanar perdó”, va concloure Riccardi.

La recuperació dels màrtirs de Joan Pau II

“Wojtylià perdut” així es va definir Riccardi explicant com **Joan Pau II** estava convencut que calia redescobrir els nous màrtirs, que “no s’ha de perdre el seu testimoni”. Aquesta comprensió del papa polonès s’explica per la seva vivència del nazisme i del comunisme, que va generar molt testimonis de màrtirs en un segle que “per milions d’essers humans va ser el segle d’obscur terror”. “Però mai van ser prou foscos perquè els creients deixessin d’encendre el ciri de la Pasqua” i van mostrar que “es pot ser cristià en la foscor”. Això és que mostra el fet que milers “d’homes, i sobretot moltes dones, no van renunciar a la fe per salvar la vida”. Una experiència compartida per les

Foto: Jaume García, www.tarragona21.com

diverses tradicions cristianes que va permetre afirmar a Joan Pau II que “en el martiri ja estem units”. Segons Riccardi, el fil comú de totes aquestes persecucions és que “el màrtir és considerat pels botxins com un no home. Com un no res. Una violència inútil que té una arrel comuna: eliminar el cristianisme com reserva d’humanitat”. Això mostra que “El cristianisme no és dèbil. El cristianisme és la religió dels humils, dels pobres, però té una força”. Finalment, Riccardi va denunciar que “el segle XXI continua essent el segle dels màrtirs, perquè els cristians són assassinats. I no perquè siguin un obstacle polític, sinó perquè amb la seva humanitat, caritat i fe, demostren que hi ha un altre camí possible”. Per això va lamentar que “en el segle dels drets humans, s’oculti el martiri i la persecució”. I va reclamar “la memòria eclesial com la única clau que

pot obrir les reixes que oculten la memòria dels perseguïts”. També va denunciar el terrorisme religiós encara present que “com a Església, com a societat civil, i com a Estat, hem de ser responsables de desemmascarar”, perquè “el màrtir no és un suïcida”.

La conferència va ser presentada del degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, **Armand Puig**, que definí Riccardi com un home “que practica el catolicisme del diàleg”. L’arquebisbe **Jaume Pujol**, també va agrair a Riccardi “la preparació espiritual” que havia significat la seva conferència.

Jordi Llisterra
Extret d'internet al web de Catalunya
Religió a l'enllaç:
<http://www.catalunyareligio.cat/cal/articles/47391>

Activitats amb els nés

Vine a navegar amb el pailebot Santa Eulàlia!

Cada dissabte de 10 a 13 h, podeu gaudir d'un passeig per mar pel litoral barceloní. **És una activitat familiar.**

Cal inscripció prèvia. Informació i reserves: 933 429 929 o a reserves. mmaritim@diba.cat

Preu: de 7 a 14 anys, 6€; adults, 12€ i familiar (2 adults i 2 menors), 24€
Museu Marítim de Barcelona (Av. e les Drassanes, s/n. T. 933 429 920)

Exposicions

Pissarro

Primera exposició antològica d'aquest pintor que es presenta a Barcelona. Les seves escenes rurals són l'eix d'aquesta mostra. Són una seixantena d'olis procedents de museus i col·leccions particulars que en revelen un artista d'una gran sensibilitat, amb una visió del món que vol integrar vida i paisatge en formes d'una gran bellesa.

Del 16 d'octubre de 2013 al 26 de gener de 2014

Horari: de dilluns a divendres de 10.00 a 20.00 h. Dissabtes, diumenges i festius, de 10.00 a 21.00 h

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 902 22 30 40)

Entrada gratuïta

Llibres

Balmory, Marie. *El monjo i la psicoanalista*. Barcelona: Fragmenta, 2013

Novel·la filosòfica en la que un monjo, Marc-François Lacan, i una psicoanalista, l'autora, conversen sobre les seves

creences i dubtes. Un diàleg que oscil·la, entre altres coses, entre l'experiència interreligiosa i el manteniment de les identitats.

Monsó, Imma. *La dona veloç*. Barcelona: Planeta, 2013

Un llibre amb més d'una lectura. Si mirem el nostre entorn veurem que la vida actual ens porta a córrer. La societat actual premia la velocitat, es dona per fet que anar de pressa és un valor afegit. I aquest llibre ens fa veure que hem de tornar a ser badocs de la vida. No solament veure-la passar, sinó viure-la.

Xerrades

Actualitat cultural i religiosa del mes. A càrrec e Carme Escales, periodista de *El Periòdic de Catalunya*. Moderador:

Oscar Bardají

Dia: 18, novembre

Horari: 19 h

Fundació Joan Maragall. Auditori (València, 244, 1)

El cant de la Sibíl·la: del orígens a l'actualitat

Conferència a càrrec de Maricarmen Gómez, catedràtica de la UAB.

Dia: 3, desembre

Horari: 19.30 h

CaixaFòrum Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 902 22 30 40) Preu: 4€

*A l'apropar-se el Nadal creiem que val la pena que coneguem una de les interpretacions musicals que es cantava la nit de Nadal a quasi totes les esglésies. Actualment només continua la tradició l'Alguer i Mallorca.

Agenda 2013

Novembre

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Tema III – EL REGNE DE DÉU ÉS CONFLICTIU.

Desembre

Dijous 12: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Tema IV – UNS SIGNES ESPECIALS DEL REGNE DE DÉU. Per acabar, celebració del Nadal, lectures del pessebre amb música i un petit tast de torro amb joia i alegria.

Agenda 2014

Gener

Dijous 9: Reunió d'animadors, A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema V – EL REGNE DE DÉU S'ASSEMBLA A UNA TAULA DE CONVIDATS.

Febrer

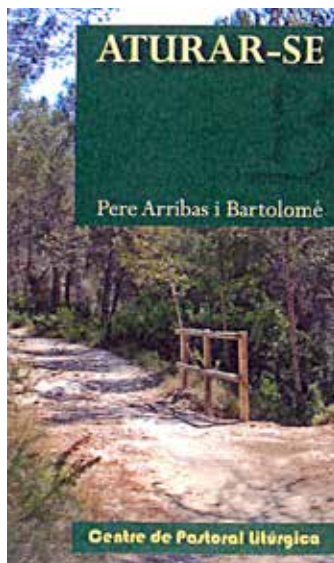
Diumenge 2: Celebració de la Candelera Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 5 de la tarda.

Dijous 6: Reunió d'animadors, A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – “VI NOU EN BOTS NOUS”..

Març

Dijous 6: Reunió d'animadors, A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VII – EL REGNE DE DÉU ÉS DELS PETITS.

Aquest llibre, és un recull de “reflexions”, de l’Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, el preu 10 euros. El trobareu a la secretaria.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Amb la col·laboració de

Generalitat
de Catalunya
Departament
de Benestar Social
i Família